

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminica.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Să iubim

pe Domnul Nostru Isus Hristos!

PARTEA I.

(Urmare.)

Preoții spoveditori ai noștri, părinții sufletești, dacă vor vedea că ne năzuim să înconjurăm păcatul, cu toate că nu suntem îngeri (și nici nu putem fi în lumea aceasta), dacă ne vor vedea într'adevăr dornici de a îndestuli pe Isus unindu-ne cu Dânsul prin împărtășirea sau unirea, care-i este mai scumpă, de bună seamă ne vor îngădui să ne cuminecăm cât mai des, ceea ce va fi spre mângâierea lui Isus și spre sfințirea noastră. —

Și într'adevăr, oare poate-se afla în lume vre-un alt mijloc de sfințire a sufletelor, care să se asemene cu deasa Cuminecare? Fructele, roadele ce le făceau toți pomii din Raiul pământesc erau a bună seamă toate sănătoase; dar cel mai sănătos era desigur rodul de pe pomul vieții, care închipuește tocmai preasfânta Taină a Cuminecăturii.

Toate deprinderile de evlavie: canoanele de pocăință, paraclisele, posturile, ajunurile, rugăciunile, ascultarea sfintei Liturghii, și altele, sunt tot atâtea mijloace de sfințire pentru suflete; dar nici unul din aceste nu ajunge atâta cât preasfânta Cuminecătură. — Nu numai sufletele cari viețuiesc cu frica lui Dumnezeu, ci și sufletele păcătoase, — dacă îndată ce părăsesc păcatul — s'ar cumineca des, statornicia lor în bine ar fi asigurată, și nu ar da greș sfințirea lor.

Dacă așadar iubim pe Isus, iară și iară zic: să ne împărtășim și să ne unim cu Isus în preasfânta Taină a Cuminecăturii cât mai des ne e cu puțință. — Să îndemnăm

și pe alții să se cuminece des, pe prietinii și cunoscuții noștri. — În chipul acesta vom face plăcere sfintei Maice Biserici, care pe față și răspicat ne arată viua sa dorință în Sinodul din Trident și în Catehismul ei. — Și nu poate fi indoială că dorința Miresei, este și dorința Mirelui, care de fapt, ne ține întinsă în toate zilele Masa sa cea dumnezească, gătită pentru toți aceia, cari vor să se apropie cu haina de nuntă a darului său.

Astfel făcând, vom îndestuli Biserica, vom îndestuli pe Isus, și se vor sfinți sufletele noastre, și sufletele deaproapelui... Ne vom uni cu toții cum se poate mai bine cu Isus, și vom putea zice cu încredere, că într'adevăr iubim pe Isus.

(Va urma.)

Chestia romană.

Milioanele catolicilor de pe tot globul pământului sunt emoționați de evenimentul cum s'a rezolvit chestia litigioasă între Statul papal și Italia, ivită prin ocuparea fortațată a bunurilor lumești a le Papatului.

Statul Papal e reinființat și e Stat suveran, care dela începutul lui în secl. al IV-a ajungând culmea puterii și influinței pe la mijlocul secl. XVII. a fost suprimat și în fine ocupat de cătră guvernul Italian în anul 1870, azi iarăș e recunoscut și perspectivele ce se deschid prin acest succes la moment nici nu pot fi în deajuns apreciate.

Deocamdată numai solemnitățile și festivitățile grandioase ce s'au aranjat cu aceasta ocaziune la Roma ne arată că chiar și guvernul Italian e pătruns de însemnătatea acestui eveniment.

Ziarele cele de frunte din Italia dau detaliurile sărbătorilor aranjate în zilele de 12—15 Februarie a. c. când s'au semnat actele referitoare la acest concordat ce a încheiat Papa Piu XI. cu Statul Italian.

În ziua de 13 Febr. Papa primind delegația Universității catolice din Milano — unde era el Arhiepiscop — a declarat că, prin semnarea concordatului e redată Italia lui Dumnezeu și Dumnezeu Italiei.

În urma semnării convențiilor de împăcare între Vatican și guvernul Italian, populația „orașului etern” a făcut mari manifestații de simpatie părechii regale, care în cercul directoratului fascist, a apărut pe balconul palatului regal spre a mulțumi mulțimii entuziasmate.

Guvernatorul Romei a dispus iluminarea orașului. Muzicile cântau pe piețele publice.

A fost mare recepție la primcamerierul Papei, prințul Colonna, la care au luat parte întregul colegiu de cardinali, întregul corp diplomatic — reprezentanții tuturor statelor civilizate din lumea întreagă — cei mai distinși reprezentanți ai aristocrației Italiei, cumnata Papei, precum și nepoții și nepoatele lui.

Dară nu numai la Roma ci și în Spania, la Viena, în Franța erau agitate — în mod plăcut spiritele credincioșilor, iar în mod neplăcut la dușmanii bisericii celei adevărate. —

Regele Alfonz al Spaniei a trimis cu ocazia închierii acordului între Vatican și Italia telegrame de felicitare Papei, Regelui Victor Emanuel și lui Mussolini. S'au confecționat timbre comemorative duble cu chipul Papei și al regelui.

La Viena Nunțiul Papal Monseniorul Sibilina a dat o mare recepție în palatul său cu ocazia închierii protocolului de împăcare între Vatican și Quirinal. Au luat parte președintele Austriei, d. Miklas, întregul guvern, corpul diplomatic, printre care pentru prima dată și ministrul Italiei. A lipsit numai reprezentantul sovietelor.

La Paris toate ziarele discută cu mare interes semnarea acestui acord.

Ziarele de stânga au deschis atacul împotriva Papei și a dlui Mussolini — nici că am fi așteptat alt ceva dela dânsii — și amenință cu o nouă campanie anticlericală. Aceasta campanie ni-a însuși Mântuitorul chiar când a întemeiat Biserica sa, asigurându-ne că nici porțile iadului nu o

vor birui. Oare ziarele de stânga să-o biruască? Lăsăm să o creadă dânsii, noi nu credem. Noi nu credem numai ce ni-a spus Mântuitorul nostru.

Noi știm, credem și vedem că chiar atunci când oameni se departe de biserică cea adevărată, apare și mai limpede că aceasta e instituțiunea lui Dumnezeu și cumcă este ocârmuită și apărată de însuși Dumnezeu pentru că în astfel de vremuri apar oameni mari, cari îndemnați de o chemare dumnezeiască ocârmuesc și conduc aceasta biserică ca o nae care plutește dar nu se cufundă.

În zilele noastre acest mare ocârmuitor al Bisericii lui Hristos este Papa Piu XI.

Răzbunarea zgârceniei.

(Întimplare adevărată.)

(Urmare.)

Dacă mortul este om bogat, atunci toți fruntașii comunei sunt invitați la masă, — sunt poștiți în fruntea mesei, — săracii să mai aștepte la masa din urmă, să slăte în frig afară flămânzi. Se începe masa cu palincă, — mai nou cu spirt denaturat puturos, — ce omoară și ucide sănătatea credincioșilor, — se părăndă 6—7—10 pahare mari în decursul mesei la tot omul, — firește se c'am înbată asistenții mesei, — se încep vorbele și glumele necuvincioase, nu odată și scârbe, certe și bătăi, se mânâncă supă, varză umplută, plăcinte cu carne și un colac mare la sfârșit, — de s'a petrecut bine zic: ce masă bună a făcut căsenii mortului, — de n'a fost palincă îndeajuns, — „dă-l în sărăcie, ce umblă și sărăntocul acesta cu prohod mare, și n'are ce ne da de beut și de mâncat.”

Apoi vin la 2 masă neamurile și vecinii, — la 3 masă căsenii și la 4 masă de a rămas sfârmături se mai chiamă bieții săraci înghețați de frig să mănânce repede și să-se culeagă din casă — fiindule somn la căseni, — apoi a treia zi tot asemenea se face. Oare iubiți creștini și scump popor românesc al nostru, ce socotiți, primită-i aceasta masă și milostenia ce-o faceți, — eu zic că nu nu e primită de loc pentru iertarea păcatelor și odihna sufletului celui repausat. La an nu poteți achita datoria, să vinde locul, să vând boii și oile pentru nimic și Ijig, Sloim,

Fișu etc. e stăpân pe averea voastră, voi rămâneți jelrii lor și blămați și pomenirea celui mort pentru o zi și o faptă de îngâmfare să-vă aretați oamenilor și nu lui Dumnezeu credința Voastră.

De moare un serac, nu se interesează nime, nu este cine să-l îngroape și prunci orfani mor de frig, de foame și de goli. Legea creștină ne îndeamnă la îndeplinirea faptelor trupești de îndurare: „Fericiți cei milostivi, că îndurare v'or afla” -ni'se spune în S. Scriptură. Ori n-ar fi mai bine a contribui cu una a patra parte din prețul îngropării la fundația cumpărării unui clopot, ori vestiminte bisericești, — la înființarea unei societăți — reuniuni de înmormântare și alte fapte bune creștinești; a trecut timpul, când toate erau ieftine și în abundență, — trăim în necaz, scumpete și greutate, să facem mai puțin și de folos sufletelor celor repausați, decât mult și cu înputare și cu consecințe dezastruase pentru noi.

Cercați și vedeți alte popoare tot așa de buni credincioși, ca și noi, de mult au părăsit datina meselor costisitoare și risipitoare, — însă ajută cu inimă bună pe cei lipsiți și „plata lor multă este în Ceruri.” Să ne indemnăm unii pe alți, să nu ne fie rușine, — să facem pomene la cei săraci și mângâere v'om afla.

Se rupem cu trecutul, care a dus pe mulți la sapă de lemn.

La aceste vă sfătuește și îndeamnă cu inimă părintească, ca „să scăpați de vermeleșerpele, ce nu doarme și de focul cel de veci.”

un bun creștin:

pr. Darie

Din catehism.

Urmarea Art. 75. Cine a judecat pe Isus la moarte.)

Cei din sinedriu agitați și infiorați nu se puteau liniști. Oare Isus a cărui răspuns li s'ă părea că nu e destul de lămurit, din punct de vedere juridic nu cumva le va scăpa, iarăși din mâini? Oare pute vor dobândi în formă autentică și sărbătorească declarația cea mai importantă de cât toate, și carea mai ales din toate punctele de vedere să fie hotărâtoare? Nu-și putură înăbuși nerăbdarea nu-și putură stăpâni turburarea. Toți de odată cu o lărmuitoare grabă, se îndreptară spre Isus, cerând și așteptând din partea

acestuia o încredințare mai hotărâtă: „Dară tu ești Fiul lui Dumnezeu?”

Atunci în o scenă de nespusă solemnitate, și zguduire sufletească, grav, preoțește cu un accent măreț și tot odată adevărat Caiafa repetă întrebarea: „Juru-te pre Dumnezeu cel viu ca să spui nouă de ești tu Hristos, fiul lui Dumnezeu celui binecuvântat?”

Isus încă și mai sărbătorește și mai grav decât arhiereul răspunsă: „Tu ai zis. Inșă zic vouă, de acum veți vedea pe Fiul omenesc șezând de-a dreapta puterii, și venind pre norii cerului.”

O infiorare de nedescris cutremură adunarea. Grăiește hulă, ce ne mai trebuiesc mai multe mărturii.

Și marele preot incheia procesul „Ce vă pare vouă? „Și toți răspunseră: „Vinovat este morții.” Cu aceasta judecată adusă cu unanimitate s'a terminat procesul bisericesc alui Isus.

Restignirea la jidovi nu era obicnuită, iar de când cu cucerirea romană Iuda deodată cu scheptul pierduse și sabia, hotărârea ce judecătorii cei fără de lege o rosteau asupra cuiva, avea să rămână neîndeplinită până ce oblăduirea romană nu o întărea și nu se invoia ca să fie dusă la îndeplinire.

Isus deci cu mâinile încă tot legate fu dus înaintea lui Pilat.

Sinedriul a judecat pe Isus pentru hulă, înaintea loçietorului l'au acuzat de resvrătire, că oprește a da dajde împăratului și zicându-se pre sine că este Hristos împărat.

Pentru un ochiu deprins cum era alui Pilat nu era greu să constate din primul moment neadevărul acuzațiilor, însă Pilat lângă aceea că era judecător era curtean și pe tronul roman ședea Tiberiu. Favorul lui atârna totdeauna de neînsemnate incidente de câte un fir de păr, și Pilat mai ales de favorul lui Tiberiu era preocupat, și și-a adus aminte de marea greutatea a diregătoriei sale.

Mănat de simțul natural al dreptății ce era în Pilat, a făcut diferite încercări ca să scape pre Isus, însă cu cât dorea mai mult să-l mântuiească, cu atât mai tare strigau jidovii. Insfârșit începură să amenințe, încă și mai cutezetori, cu numele lui Tiberiu. „De vei slobozi pe acesta, nu ești pretin Cesarului”

Cele din urmă fașii ale voinței lui Pilat falfăiau. Scote încă odată în fața poporului pe Isus și zise jidovilor „Iată împăratul vos-

tru." Adevărate urlete îi răspund „Ia-l, ia-l restignește pe el." Pilat stăruiește și mai mult „Dar restigni-voi pe împăratul vostru"? Și arhireii și întreg poporul răspunde „Nu avem împărat fără numai pe Cesarul."

Acum Pilat a încetat de a mai șovăi. De și în cursul interogatorului de trei ori patru ori declarase că nici o vină nu găsește în Isus, acum în schimbul autonomiei și a neatârării lor le dase în mâinile lor pe Isus.

Pentru ambițiunea lui Pilat afacerea să sfârșea într'un chip cum nu se putea mai norocos, și ca curtean al lui Tiberiu nu putea să aștepte alt ceva mai mult.

Diregătorii romani au adus judecățile lor sub ceriul liber și cu mare solemnitate.

Șezând în divan — scaunul de judecată — înconjurat de ostași pe un loc mai ridicat ce se chema grecește *lythostoros*, evreește *gabatha*, adecă pardosit cu pietri, și purtând insigniile diregătoriei sale înalte, rostește Pilat în fața lui Isus cuvintele sentinței. „Ibis ad crucem. Lictor expedi crucem." Acestea erau cuvintele obișnuite la osânda restignirii și probabil și Isus prin aceste cuvinte era osândit.

Pentru Pilat au mai ramas remușcările conștiinței, însă de-o parte credea că prin actul supunerii politice a poporului jidovesc este recompensat, iar de alta parte aducând apă își spală în fața poporului mâinile zicând : „Nevinovat sunt de sângele acestui drept. Voi veți vede."

De nenumerate ori vorbise Isus împotriva uriciosului formalism al jidovilor, cari credeau că spalându-și mâinile, își curățesc și conștiința. După mărturisirea istoriografului jidov Iosif Flaviu noi știm că Pilat mai târziu căzând în disgrația împăratului a fost exilat din partea tribunalului roman în Viena Galliei, unde apoi își puse și el, ca și Iuda, capăt vieții, sinucindu-se.

Asociațiunea pentru cultura poporului român din Maramureș sub numire de „**Biblioteca populară creștină din Maramureș**"

până în prezent a scos de sub tipar următoarele cărți de mult folos :

- No. 1. „Marele dar al credinții." de Părințele dela Bistrița Prețul 6 Lei
- No. 2. „Mărturisirea sau Spovedania" de P. d. B. Prețul 6 Lei
- No. 3. „Duminecile dela Paști până la Rusalii" de P. de sub Munte. Preț 6 Lei
- No. 4. „Datorințele Părinților față de copii lor" de P. d. B. Prețul 4 Lei
- No. 5. „Duminecile după Rusalii până la ziua Crucii" Prelucrare de P. de sub Munți Prețul 6 Lei
- No. 6. „Dumnezeu și Preasfânta Treimă" Prelucrare de P. d. B. Prețul 6 Lei
- No. 7. „Porunca a șaptea alui Dumnezeu" să nu furi. Prelucrare de P. d. B. Prețul 4 Lei
- No. 8. „Duminecile după ziua Crucii până la Crăciun de Păr. sub M. Pr. 8 Lei
- No. 9. „Duminecile după Crăciun până la Paști" Prelucrare de Păr. de sub Munte. Prețul 10 Lei.
- No. 10. „Datorințele mamelor față de prunci." Prelucrare de P. d. Bistrița. Preț. 4 Lei
- No. 11. „Întroparea Fiului lui Dumnezeu. Prelucrare de Păr. d. Bistrița. Preț. 10 L.
- No. 12. „Adevărata Biserică Creștină". Prelucrare de Părințele dela Bistrița. Preț. 12 Lei.

A apărut cea mai ieftină carte de rugăciuni pentru pruncii școlari sub titlul: „*Inchinăciunile Creștinului*" Prețul 4 Lei. Se poate comanda la Librăria Asociațiunii maramureșene în Sighet (Piața Unirii 25).

Calendar săptămânal.

17—23 Martie 1929.

17. Dumineca V. în Paresimi (Ev. Marcu 9, 17.) C. Alexe.
18. Luni. P Chiril. † 386
19. Marți. Hrisant † 284 și Darie.
20. Mercuri. Pr. uciși în Sava.
21. Joi. Ap. Iacob. † 822
22. Vineri. M. Vasile. † 362
23. Sâmbătă. C. Nicon. † 250